На вас, завзятці-юнаки,
Борці за щастя України,
Кладу найкращії думки,
Мої сподіванки єдині.

В вас молода ще грає кров,
У вас в думках немає бруду,
Палає в серці ще любов
До обездоленого люду..

Не занехайте ж ви її,
Не розгубіть по світі всує,
Нехай вона ваш дух гартує
У чесній, славній боротьбі!

Бо стоголовий людський кат
Лютує, дужчає щоднини...
Не можна тратить і хвилини,
Поки ще стогне темний брат.

Поки живий, — мерщій несіть
Сліпому світиво просвіти,
І в серце, смертію повите,
Живу надію закропіть!

Вшануйте рідну його річ,
Назвіть без хитрощів своєю
І розженіте над землею
Ви непрозору, глупу ніч...

Най кат жене, а ви любіть
Свою окрадену родину, —
Й за неї сили до загину
І навіть душу положіть!

1876